

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลของการใช้การเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๓ (บ้านนา) ผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในงานวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1.วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลจากการเสริมแรงต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๓ (บ้านนา)
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการส่งงานก่อนและหลังการใช้การเสริมแรง

2. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๓ (บ้านนา) จะมีความรับผิดชอบในการส่งงานตรงต่อเวลา

3. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการใช้การเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๓ (บ้านนา) สามารถสรุปผลการวิจัยได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างก่อนใช้การเสริมแรงและหลังใช้การเสริมแรงการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน มีผลดังนี้

ผลการวิจัยแสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 37 คน มีค่าเฉลี่ยก่อนใช้การเสริมแรง เท่ากับ 2.73 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.2167 ค่าเฉลี่ยหลังใช้การเสริมแรงเท่ากับ 3.76 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.1644 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าค่าเฉลี่ยหลังใช้การเสริมแรงมากกว่าก่อนใช้การเสริมแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างก่อนใช้การเสริมแรง และหลังใช้การเสริมแรงการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังใช้การเสริมแรงมากกว่าก่อนใช้การเสริมแรงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจากการสังเกตพบว่า การเสริมแรงต่อพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนหลาย ๆ ครั้ง ทำให้นักเรียนเริ่มส่งงานเพิ่มมากขึ้น แต่ยังมีนักเรียนที่ยังส่งงานช้าอยู่เป็นกลุ่มน้อย และถ้าครูทำการเสริมแรงต่อพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนบ่อยครั้ง จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ทำให้เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

จากการทดสอบค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างก่อนใช้การเสริมแรง และหลังใช้การเสริมแรงการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นนทวุฒิ กิตติวโยธิน (2557) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการลดพฤติกรรมพุดคุยกันโดยใช้เบี้ยอรรถถการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ผลปรากฏว่าการเสริมแรงโดยใช้เบี้ยอรรถถการสามารถลดพฤติกรรมพุดคุยในชั้นเรียนได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับสุริย์พร ปานยิ้ม (2558) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาชีววิทยา จากการใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์เพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหา และใช้การเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรัฐา นพพรเจริญกุล และสุจิตรา อดุลย์เกษม (2560) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้แรงเสริมทางบวกที่มีผลต่อการเพิ่มพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักศึกษา และเพื่อศึกษาผลของการใช้แรงเสริมทางบวกที่มีต่อความคงทนของการเพิ่มพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบวิจัยเชิงทดลองแบบศึกษากลุ่มเดียววัดสองครั้ง กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 517312 ระบบปฏิบัติการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย เครื่องมือในการทดลอง คือ แผนการดำเนินการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานโดยใช้การเสริมแรงการเสริมแรงทางบวกด้วยคะแนน และเครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ แบบบันทึกพฤติกรรมการทำงาน และแบบบันทึกคะแนนงาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วย การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง วิธีค่าเฉลี่ย (Mean)

และการคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) ผลการวิจัยพบว่า แรงเสริมทางบวกด้วยคะแนนมีประสิทธิภาพในการเพิ่มพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง และมีความคงทนในการเพิ่มพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานในระยะเส้นฐานร้อยละ 74.20 ระยะดำเนินการทดลองให้แรงเสริมทางบวกด้วยคะแนนร้อยละ 92.70 และระยะติดตามผลร้อยละ 102.70 ได้พบว่า หลังจากใช้การเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการส่งงาน หลังจากการใช้การเสริมแรงการเสริมแรงเพิ่มมากขึ้น

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

5.1.1 จากการวิจัยพบว่า ผลจากการเสริมแรงต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนหลังใช้การเสริมแรงการเสริมแรงมีมากกว่าก่อนการใช้การเสริมแรงการเสริมแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นครูควรเสริมแรงในการทำงานของนักเรียนบ่อยครั้ง จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ทำให้เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 ในการเสริมแรงต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนควรมีการติดตามผลการทำงานของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีงานส่งมากำหนดเวลาที่กำหนด